

Sygn. akt III RC 145/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR Małgorzata Pawlikowska

Protokolant: sekr.sąd. Anna Sikorska

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2017 r. w Wąbrzeźnie na rozprawie sprawy

z powództwa D. G.

przeciwko małoletniej E. G. (1) działającej przez przedstawiciela ustawowego E. G. (2)

-o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

1. uchyla wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Chełmnie VIII Zamiejscowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z/s w W. w sprawie VIII RC 253/13 z dnia 19 grudnia 2013r. w całości,-

2. ustala , że obowiązek alimentacyjny powoda D. G. wobec małoletniej pozwanej E. G. (1) ustalony ugodą Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 04.12.2008r. w sprawie IIIRC 207/08 zostaje uchylony za okres od dnia 1 listopada 2011r. do dnia 19 grudnia 2013r. ,-

3. nie obciąża stron kosztami postępowania,-

Na oryginale właściwe podpisy.

UZASADNIENIE

W dniu 9 września 2013 roku wpłynął tutejszego Sądu pozew złożony przez powoda D. G. a skierowany przeciwko pozwanej małoletniej E. G. (1) zastępowanej przez dziadków K. i R. G. (1) o uchylenie obowiązkowi alimentacyjnemu w stosunku do powoda ustalonego ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Wąbrzeźnie w sprawie oznaczonej sygnaturą akt III RC 207/08 w dniu 04.12.2008 roku z ustaleniem wygaśnięcia tego obowiązku od dnia 01.11.2011 roku tj z datą wsteczną.

W uzasadnieniu pozwu powód działający przez profesjonalnego pełnomocnika wyjaśnił, iż małoletnia pozwana E. G. (1) jest córką powoda D. G. i ugodą zawartą w dniu 04.12.2008 roku przed Sądem Rejonowym w Wąbrzeźnie w sprawie oznaczonej sygnaturą akt III RC 207/08 powód zobowiązał się płacić na jej rzecz tj. małoletniej pozwanej rentę alimentacyjną w wysokości 370 zł miesięcznie do dnia 15- tego każdego miesiąca, do rąk matki małoletniej E. G. (2). Jak wynika z dalszej części uzasadnienia w kwietniu w 2011 roku matka dziecka wyjechała na stałe za granicę i do chwili wniesienia pozwu tam przebywa zaś małoletnia E. G. (3) ma miejsca zamieszkania wskazane przez Sąd przy matce, ale faktycznie mieszka z powodem . Postanowieniem Sądu Rejonowego w Chełmnie VIII Zamiejscowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z siedzibą w W. z dnia 14.05.2013 roku wydanym w sprawie oznaczonej te na, które VIII RNsm 17/13 władza rodzicielska matki małoletnich E. G. (2) została zawieszona nad jej małoletnią córką E. G. (1) a miejsce pobytu małoletniej ustalono w miejscu zamieszkania jej dziadków to jest K. i R. G. (1) . Faktycznie małoletnia mieszka z ojcem .Jak wynika z dalszej części uzasadnienia matka małoletniej powódki E. G. (2) już po wydaniu postanowienia o zawieszeniu wobec niej władzy rodzicielskiej nad jej małoletnią córką złożyła wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego skierowany przeciwko powodowi D. G. w celu wyegzekwowania alimentów na rzecz małoletniej E. G. (1) . W dniu 2 września 2013 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowy w Chełmnie w sprawie o

syg. akt. Kmp 67/13 wszczął wobec powoda postępowanie egzekucyjne. Pozwana domagała się w tym postępowaniu wyegzekwowania renty alimentacyjnej od 01.11.2011 roku do dnia 31 maja w 2013 roku a więc za okres, w którym małoletnia E. G. (1) nie mieszka wraz z matką, gdyż przebywała w tym czasie, co podkreślił w uzasadnieniu powód, pod opieką rodziców powoda i powoda z którymi w tym czasie mieszkał. Zgodnie z treścią art. 138 krio powód D. G. wnosi jak w pozwie o uchylenie renty alimentacyjnej zasądzonej na rzecz jego córki wyrokiem sądu od 01 listopada 2011 roku, bowiem mieszka ona faktycznie z ojcem który zabezpiecza w sposób prawidłowy jej potrzeby związane z wychowaniem i utrzymaniem. Natomiast zdaniem powoda nie zabezpieczała tych potrzeb matka małoletniej.

Na rozprawie w dniu 19 grudnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Chełmnie VIII Zamiejscowy Wydział Rodzinnych i Nieletnich w W. w sprawie o sygnaturze akt VIII RC 253/13 ogłosił wyrok zaoczny w którym uchylił rentę alimentacyjną płatną przez powoda D. G. na rzecz małoletniej E. G. (1) ustaloną ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Wąbrzeźnie z dnia 04 grudnia 2008r. w sprawie o syg. akt III RC 207/08 w kwocie 370 zł z dniem 19 grudnia 2013r. Niniejsze postanowienie stało się prawomocne z dniem 08 stycznia 2014r.

W dniu 12 października 2015r. wpłynął do tutejszego Sądu wniosek złożony przez matkę małoletniej pozwanej – E. G. (2) z treści którego wynikało, iż wniosła ona o odpis wyroku zaocznego wraz z uzasadnieniem, wskazując w uzasadnieniu pisma, iż powód świadomie wskazał błędny adres do doręczeń E. G. (2) w Polsce pomimo iż znał od początku prawidłowy adres w/w zagranicą, chcąc w ten sposób świadomie uzyskać dla siebie korzystne rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie. Postanowieniem z dnia 14 grudnia 2015r. Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie III Wydział Rodzinny i Nieletnich odrzucił wniosek o uzasadnienie, jako spóźniony. Na powyższe postanowienie w dniu 11 stycznia 2016r. matka małoletniej powódki złożyła zażalenie. W uzasadnieniu wskazując, że nie został jej doręczony prawidłowo ani odpis pozwu ani też odpis wyroku zaocznego w związku ze złym oznaczeniem adresu do doręczeń przez powoda.

Postanowieniem z dnia 23 marca 2016r, Sąd II instancji oddalił zażalenie małoletniej E. G. (1) działającej przez matkę E. G. (2) z uwagi na brak podstaw do żądania sporządzenia jego uzasadnienia wynikający z treści art. 342kpc.

Postanowieniem z dnia 10 maja 2016r. Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie III Wydział Rodzinny i Nieletnich odrzucił sprzeciw od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Chełmnie VIII Zamiejscowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z/s w W.

Na powyższe postanowienie w dniu 06 czerwca 2016r. matka małoletniej powódki – E. G. (2) złożyła zażalenie

Sąd II instancji uchylił postanowieniem z dnia 02 września 2016r. Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 02 września 2016r. i przekazał sprawę Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W dniu 07 grudnia 2016r w określonym przez Sąd terminie do tutejszego Sądu wpłynęło pismo przygotowawcze powódki – E. G. (2), w która w całości wniosła o oddalenie powództwa

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew E. G. (2) wyjaśniła, iż prawdą jest że matka powódki przebywa w Niemczech na stałe od listopada 2011 r. a małoletnia wówczas E. G. (1) początkowo mieszkała u dziadków ze strony matki-G. i W. L. a następnie u dziadków ze strony ojca tj K. i R. G. (1). Nigdy natomiast jej zdaniem E. G. (1) nie mieszkała w tym okresie z ojcem i jego obecną żoną. Żądanie uchylenia więc obowiązku alimentacyjnego jest jej zdaniem bezpodstawne

Na rozprawie w dniu 21 grudnia 2016r. strony cofnęły wniosek dowodowy o dopuszczenie dowodu z zeznań zawnioskowanych przez nie świadków oraz zrezygnowały z przesłuchania w charakterze stron postępowania. Na rozprawie w dniu 22 lutego 2017r. pełnomocnik powódki E. G. (1) uznał powództwo, uprzednio przekształcone przez pełnomocnika powoda w ten sposób, iż wniósł on o uchylenie obowiązkowi alimentacyjnego w stosunku do powoda na rzecz wówczas małoletniej pozwanej E. G. (1) ustalonego ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Wąbrzeźnie w sprawie oznaczonej sygnaturą akt III RC 207/08 w dniu 04.12.2008 roku z ustaleniem wygaśnięcia tego obowiązku od dnia 01.11.2011 roku do dnia 19 grudnia 2013r. tj z datą wsteczną.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. G. (2) i D. G. byli małżeństwem . Ze związku małżeńskiego mieli jedną córkę E. G. (1) urodzoną (...)obecnie pełnoletnią uczennicę Technikum Ich małżeństwo zostało rozwiązane wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu .Na mocy ugody sądowej zawartej przed Sądem Rejonowym w Wąbrzeźnie w sprawie o syg.akt.IIRC 207/08 w dniu 04 grudnia 2008r. powód D. G. został zobowiązany do płacenia na jej rzecz tj. małoletniej wówczas E. G. (1) renty alimentacyjnej w wysokości 370 zł miesięcznie do dnia 15- tego każdego miesiąca do rąk matki małoletniej E. G. (2). Powód zawarł kolejny związek małżeński z którego pochodzi urodzone w (...)r. następne dziecko .W listopadzie 2011 matka małoletniej E. G. (1) wyjechała do pracy w Niemczech ,gdzie od tej pory z przerwami przebywa na stałe .W tym czasie pieczę nad małoletnią wówczas E. G. (1) na przemiennie przejmowali dziadkowie G. i W. L. oraz K. i R. G. (1). Na podstawie postanowienia z dnia 23 października 2013r. Sądu Rejonowego w Chełmnie VIII Zamiejscowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich w W. w sprawie o syg. akt. V. N. 17/13 zawieszono władzę rodzicielską E. G. (2) nad jej małoletnią córką E. G. (1) i ustalono miejsce pobytu E. G. (1) u jej dziadków K. i R. G. (2) zamieszkałych w W. . Dziadkowie w tym czasie zabezpieczali , w sposób prawidłowy jej potrzeby związane z wychowaniem i utrzymaniem .
(okoliczności bezsporne, ponadto

dowody: dowody z dokumentów dołączone do akt dołączonych VIII Nsm 17/13 w postaci :wniosku kuratora zawodowego k-2 i opinii z Gimnazjum k-8 i 32 akt, wykazu ocen E. G. k-18 i 19 akt pisma K. w W. k-33 akt, wywiadu środowiskowego k-35-36 akt oraz 38-39 akt i 50 akt, dowodów z dokumentów dołączonych do akt VIII Nmo 23/15- w postaci sprawozdania kuratora na k-7-7v akt ,zawiadomienia o egzekucji k-10 i 11 akt , wykazy rachunków bankowych k-90 akt i 89 głównych akt,

Powyższy stan faktyczny nie był sporny pomiędzy stronami w zakresie iż matka małoletniej powódki E. G. (2) przebywała od listopada 2011 r, w Niemczech ,gdzie podjęła zatrudnienie .Dlatego Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, dołączonych do akt sprawy w zakresie, w jakim uwzględnione zostały dla ustalenia stanu faktycznego oraz dokumentom zawartym w aktach sprawy VIII Nsm 17/13 i N. 23/15 . Jako wiarygodne oceniono także pozostałe dokumenty dołączone do akt głównych tj. wyciąg z konta E. G.

Sąd zważył, co następuje:

Spór w niniejszej sprawie koncentrował się w zakresie kwestii dotyczących ustalenia daty od której miałyby nastąpić uchylenie obowiązku alimentacyjnego w stosunku do powoda na rzecz małoletniej wówczas pozwanej E. G. (1) ustalonego ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Wąbrzeźnie w sprawie oznaczonej sygnaturą akt III RC 207/08 w dniu 04.12.2008 roku z ustaleniem wygaśnięcia tego obowiązku od dnia 01.11.2011 roku tj z datą wsteczną. Po modyfikacji po stronie przedmiotowej oraz niejako podmiotowej w związku z uzyskaniem pełnoletności w toku postępowania przez E. G. (1) powództwo zostało przez pełnomocnika pozwanej uznane.

Artykuł 133 k.r.o. reguluje przede wszystkim **obowiązek alimentacyjny rodziców względem dziecka**. Ustawodawca uprzywilejowuje taki obowiązek alimentacyjny w porównaniu z innymi obowiązkami. Po pierwsze, jest to obowiązek wobec dziecka, które „nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie”. Uzyskiwanie przez dziecko dochodów nie prowadzi do wygaśnięcia obowiązku, chyba że dziecko, co występuje rzadko, osiąga dochody, które umożliwiają **samodzielne funkcjonowanie**. Po drugie, dziecko uprawnione jest do świadczeń alimentacyjnych niezależnie od tego, czy znajduje się **w niedostatku**. Po trzecie, rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych, ale wyłącznie **względem dziecka pełnoletniego**, czyli dziecka, które ukończyło lat 18 (art. 10 § 1 k.c.) lub też zawarło wcześniej małżeństwo (art. 10 § 2 k.c.), przy spełnieniu dodatkowych przesłanek określonych w art. 133 § 3 k.r.o. W uchwale pełnego składu Izby Cywilnej SN z dnia 9 czerwca 1976 r., III CZP 46/75 (OSNCP 1976, nr 9, poz. 184) podkreślono, że **małoletnie dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami**, rodzice „muszą więc podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami”. Ustawodawca w art. 133 § 1 k.r.o. pozwala w wyjątkowych przypadkach na uchylenie się rodziców od tego obowiązku, ale wyłącznie wobec dziecka pełnoletniego Natomiast art.138 krio pozwala na modyfikację tego żądania w razie zmiany stosunków dotyczących obowiązku alimentacyjnego orzeczonego wyrokiem bądź ustalonego ugodą. W niniejszej sprawie z taką sytuacją mamy do czynienia ,bowiem obowiązek alimentacyjny ,który został przyznany od jej ojca D. G. a powoda w

sprawie ,obejmował stan faktyczny w którym matka małoletniej powódki E. G. (2) zamieszkiwała wspólnie z córką i nad którą sprawowała faktyczną pieczę ,co wynikało bezpośrednio z rozstrzygnięcia wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu rozwiązującego małżeństwo D. i E. G. (2) .Tym czasem pozwana w sprawie E. G. (2) w listopadzie 2011r. wyjechała do Niemiec w poszukiwaniu pracy pozostawiając małoletnią córkę naprzemiennie raz u swoich rodziców G. i W. L. a następnie u rodziców byłego męża K. i R. G. (2). Na podstawie postanowienia z dnia 23 października 2013r. Sądu Rejonowego w Chełmnie VIII Zamiejscowego Wydziału Rodzinnego i Nietletnich w W. w sprawie o syg. akt. V. N. 17/13 zawieszono władzę rodzicielską E. G. (2) nad jej małoletnią córką E. G. (1) i ustalono miejsce pobytu E. G. (1) u jej dziadków K. i R. G. (2) zamieszkałych w W. . Jest to okoliczność w sprawie bezsporna . Spór co wspomniano wcześniej koncentruje się głównie w określeniu daty od której miało nastąpić faktyczne uchylenie obowiązku alimentacyjnego, jeśli w tym czasie małoletnia wówczas powódka przebywała pod opieką rodziców pozwanego oraz pośrednio pozwanego, co miało miejsce zdaniem powoda od listopada 2011r. i co zostało pośrednio wykazane dowodami z dokumentów dołączonymi do akt VIII Nsm17/13 w postaci : **wniosku kuratora zawodowego k-2 i opinii z Gimnazjum k-8 i 32 akt, wykazu ocen E. G. k-18 i 19 akt pisma K. w W. k-33 akt, wywiadu środowiskowego k-35-36 akt oraz 38-39 akt i 50 akt**, to obowiązek ten zasądzony wobec niego w wyroku Sądu Okręgowego winien zostać uchylony .Zdaniem Sądu na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego ,którym Sąd dał wiarę a strony odstąpiły od dopuszczenia dowodu z ich zeznań oraz dowodu z zeznań zawnioskowanych w pismach procesowych świadków .którzy mieli potwierdzić dowodzone przez strony postępowania okoliczności .Nie ma żadnych wątpliwości ,iż matka małoletniej pozwanej- E. G. (2) od listopada 2011r. przebywała zagranicą a jej małoletnia córka pozostawał pod opieką dziadków i swojego ojca .Zgodnie więc z treścią art.138 krio ojciec małoletniej powódki a pozwany w sprawie D. G. miał prawo złożyć pozew o uchylenie ustalonego wobec niego obowiązku alimentacyjnego właśnie z uwagi na zmianę istniejących stosunków, spowodowanych wyjazdem E. G. (2) za granicę i przejęciem obowiązków przez dziadków. Kwestia natomiast wzajemnych rozliczeń między stronami za ten okres pozostaje w ich gestii i Sąd przy rozpoznaniu powyższej sprawy nie prowadził ustaleń w tym zakresie. Natomiast rozpoznając powyższą sprawę Sąd zbadał z urzędu ,czy nie doszło do przedawnienia powyższego roszczenia pomimo braku takiego zarzutu ze strony pozwanej Zgodnie z treścią art.140§1 krio na kanwie którego zapadło orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 1978r.(...). rodzicowi który wyłącznie łożył na utrzymanie wspólnego dziecka , przysługuje prawo domagania się od drugiego rodzica zwrotu odpowiedniej części kosztów , które wyłożył na jego utrzymanie. Samo natomiast prawo do żądania świadczenia alimentacyjnego nie podlega przedawnieniu, choćby przybrało postać obowiązku już zaktualizowanego. Zgodnie z art. 137 § z upływem lat trzech przedawniają się jedynie roszczenia o poszczególne raty świadczenia alimentacyjnego. Oznacza to, że co prawda uprawniony może dochodzić alimentów po wielu latach, choćby ich wcześniej nigdy nie dochodził, jednak jego żądanie może być skuteczne w zasadzie jedynie w odniesieniu do rat należnych za trzy lata, licząc wstecz od wytoczenia powództwa .Powyższy przepis ma odniesienie do niniejszej sprawy, pomimo , że sprawa koncentruje się na uchyleniu obowiązku alimentacyjnego . Pozew złożony przez D. G. do tutejszego Sądu wpłynął w dniu 09 września 2013r. ,co wynika z prezentaty a powód wniósł o uchylenie obowiązku alimentacyjnego orzeczonego wobec niego od dnia 01 listopada 2011r. a więc od dnia ,w którym matka małoletniej pozwanej przestała mieszkać w kraju . Złożenie pozwu przez powoda przerwało bieg przedawnienia w niniejszej sprawie i dlatego obowiązek ten został orzeczony z mocą wsteczną właśnie od dnia 01 listopada 2011r.

Na podstawie art.347 kpc Sąd uchylił wyrok zaoczny przy ponownym rozpoznaniu sprawy.

W postępowaniu procesowym obowiązuje zasada, wynikająca z treści art.98 kpc i art.96 ust1 pkt.2 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005r.(Dz.U.2016.623z póź „zm) powód był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika ,który zrezygnował z dochodzenia kosztów zastępstwa procesowego .Wobec powyższego o kosztach procesu orzeczono jak w pkt .3 sentencji orzeczenia

Sędzia

Małgorzata Pawlikowska